

Met de trein naar

Berlijn!

Jendens, juni 2012

Deelnemers: Sjoerd, Ruud en Pascal

Begeleiding: Irene

Vrijdag 8 juni 2012

Guten Tag
Guten Tag

Om 12.30 ontmoeten Sjoerd, Pascal en begeleidster Irene elkaar op station Arnhem.

Sjoerd weet alles van treinen, dus met hem weten we zeker dat we in de juiste trein stappen!

In Deventer moeten we instappen bij de letter J. Nou, wij zijn nog met zijn drieën, dus dan zijn wij de 3 J's (hoewel niemands naam met een J begint...). En we blijken alle 3 in Brabant te zijn geboren, alleen Sjoerd woont nu in Flevoland.

We missen echter nog iemand. Daar is Ruud en nu kunnen we echt vertrekken. Gelukkig hebben we gereserveerde plaatsen, zodat we mensen mogen wegjagen, want die zitten op onze plek! Om 14.19 is het op naar Berlijn!

Ruud vraagt meteen naar onze voorkeur voor voetbal. "Nederland!" roept Pascal. Logisch, want deze week worden de eerste 2 wedstrijden van het EK gespeeld.

Ruud is de enige die ook de competitie volgt: "Olympia Haarlem!". Daar hebben we nog nooit van gehoord. "En hoe zit het dan met muziek?" wil Ruud weten. Ook geen duidelijke voorkeur. Hij wel: "Fransje Bauer!" Nou, die zal ie dan een week moeten missen.

Pascal werkt in een boomkwekerij en houdt van darten en actiefilms. Hij weet ook van alles over De Muur die hij graag wil zien.

Sjoerd weet echt alles over treinen, over type treinen en over onze route. Hoe hij dat weet? Nou Wikipedia! Tot zijn genoegen zitten we direct achter de locomotief. Tjoeke-tjoeke toet-toeet!!

Na een klein uurtje lijkt het er op dat we de Duitse grens passeren, maar er staat nergens een bordje. Wel jammer. Een stukje verder wisselen we van locomotief en kan Ruud zijn voorlopig laatste sigaret roken.

Sjoerd blijkt meerdere talen te spreken en kan met alle passagiers een leuk gesprekje voeren. Een treinreiziger vindt dat Sjoerd niet zelf hoeft te betalen, maar betaald zou moeten worden om mee te reizen, zo gezellig is het.

Ruud heeft al aangegeven dat ie naar een Joods Kerkhof wil, Pascal weet alles over de muur en Sjoerd wil naar een bierbrouwerij. Dat laatste wordt lastig. Irene heeft een gidsje over Berlijn en daarin staat wel iets over een Bierhemel. Pascal reageert nuchter en heel alert: "Daar hebben ze dode biertjes!" Ha, ha, we moeten er erg om lachen. Het blijkt echter een bar te zijn, geen brouwerij.

Helaas lopen we in Hannover een half uur vertraging op, maar daar blijft het bij. Om 19.45 zijn we op het Hauptbahnhof van Berlin!

We lopen meteen goed en het hotel blijkt ongeveer op het spoor te staan.

Ha, ha!
Ha, ha!

De jongens hebben een kamer op de 5^e met 2 stapelbedden. Pascal klimt ook wel eens in een boom en vindt het geen probleem bovenin te slapen. Heeft ie mooi uitzicht over de stad. We droppen onze spullen en gaan richting stad om wat te eten, want de chips en M&M's hebben niet helemaal gevuld. Onderweg zien we verschillende grote tv-schermen waarop het EK is. Het is nog een heel aangename temperatuur.

Irene hoopt op een restaurantje in de Reichardstrasse , maar dankzij Ruud en zijn kennis van het Spaans belanden we in een zijstraatje in Volver, een sfeervolle tapasbar met Spaanse muziek op de achtergrond. Een prima begin van de vakantie! We zitten aan een grote ton en Irene bestelt diverse gerechtjes van inktvis tot Duitse kroketten. Pascal bestelt “Drei Bier”. Daarna naar huis en bedje opmaken en erin.

Zaterdag 9 juni 2012

Iedereen heeft goed geslapen . Bij het ontbijtbuffet is genoeg keus: broodjes en boterhammen, vlees en kaas, koffie en jus d’orange en nog veel meer.

Aan tafel vertelt Irene dat we eerst een kaartje gaan kopen op het station en dan naar de Berlijnse muur gaan.

Pascal klopt op de muur achter hem en zegt: “Hier is een Berlijnse Muur.” Grapjas.

Het is lekker weer, dus geen jas aan. Op het hele grote station is het even zoeken naar kaartjes, maar dan mogen we de hele dag reizen. Gelukkig kijkt iedereen goed mee, zodat we snel in de juiste metro stappen.

Ha, ha!

Op de Bernauer Strasse stappen we uit. Daar lopen we langs een muur van lange betonnen pinnen waar vroeger de muur stond en heel veel foto’s. Tot we bij een echt stuk grauwe muur komen

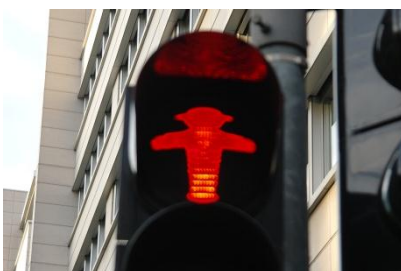
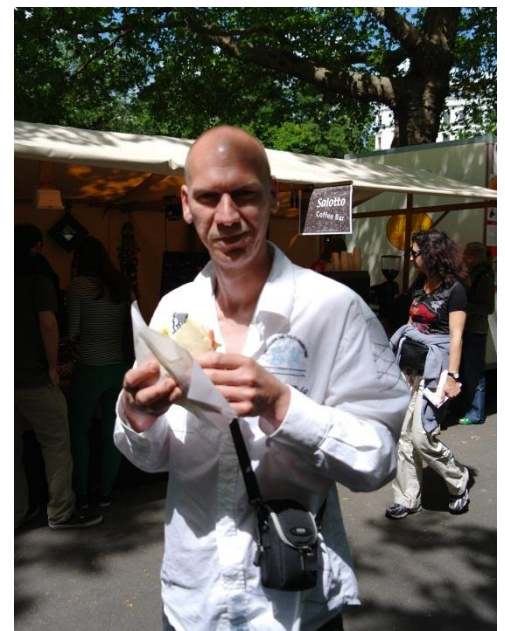

Er tegenover staat een uitkijktoren, waar we op klimmen zodat we over de muur kunnen kijken. Daar zien we een heel stuk leeg met een wachttoren. Zo was het vroeger, een lege ruimte langs de muur met wachttorens.

We lopen door een mooi gedeelte van het vroegere Oost-Berlijn via het Joodse kerkhof naar een mooi pleintje met een biologische markt. We drinken koffie op het terras en lopen dan over de markt. Het is wel een bijzondere, want naast de kraampjes met etenswaren wordt het eten ook klaargemaakt én de flessen champagne staan koud in de koeler. Veel mensen zitten met een drankje en een worstje te genieten. Sjoerd en Pascal nemen ook een worstje, Ruud een falafel.

Met de metro gaan we naar hét symbool van Berlijn, de Brandenburger Tor. Een enorm plein met ambassades, maar helaas is de Brandenburger Tor een beetje onzichtbaar door een enorm televisiescherm voor het EK. Wel zien we oude Trabantjes rijden.

En natuurlijk de typisch Berlijnse voetgangerslichten met het mannetje met de hoed. Ze hebben er zelfs hele souvenirwinkels vol van!

We lopen verder naar het Holocaust Monument: een doolhof van steeds langer wordende betonnen palen/stenen waar je je steeds kleiner gaat voelen.

In een souvenirwinkeltje kopen we kaarten en Pascal koopt een flesopener met lampje met de Duitse vlag erop.

Daarna door naar de plaats waar de bunker van Hitler begraven ligt. Er is niets van te zien, er staan flats, maar daar heeft Hitler zijn laatste dagen doorgebracht.

We lopen door naar de Gendarmenmarkt, volgens het boekje van Irene het mooiste plein van Berlijn. Inderdaad een groot plein met enorme grote, mooie gebouwen. We bekijken nog snel een heel duur winkelcentrum met een heel mooi trappenhuis en nemen dan de metro naar huis. Iedereen is best moet, we hebben flink doorgelopen. Het luië zweet van de hele dag in de trein gisteren is er wel uit! Sommigen doen een dutje.

Om 18.00 kijken we in de bar van het hotel de EK-wedstrijd Denemarken – Nederland. We beginnen alleen, maar er druppelen steeds meer mensen binnen. Helaas winnen we de wedstrijd niet, het wordt 1-0 voor Denemarken. Dan gauw met de metro de stad in om wat te gaan eten. We belanden op de heel gezellige Hackescher Markt, naast het oude Hackescher station. Overal terrasjes en overal tv-schermen. Over een half uur speelt namelijk Duitsland tegen Portugal, dus iedereen zit er klaar voor. We kiezen voor het terras van een Italiaans restaurant en bestellen lekkere spaghetti, lasagna en macaroni. Om ons heen een luide “Oeoh” en “Aaahh” telkens als een bal net langs het doel gaat.

Irene bestelt als toetje een panna cotta en Pascal wil dat ook wel proberen. Hij durft wel en vindt het erg lekker. Tijdens de 2e helft van de wedstrijd, het is nog 0-0, nemen we de S-Bahn terug naar huis, want het wordt frisjes. Thuis op de kamer zien we het 1-0 voor Duitsland worden. Hè, jammer.

Zondag 10 juni 2012

We hebben weer lekker uitgeslapen. Het is best druk in de ontbijtzaal, dus Irene vraagt aan Ruud om haar plaats bezet te houden, als ze even koffie gaat halen. Maar als ze terugkomt, mag ze er niet zitten van Ruud. “Nee, die plaats is bezet!” Grapjas!

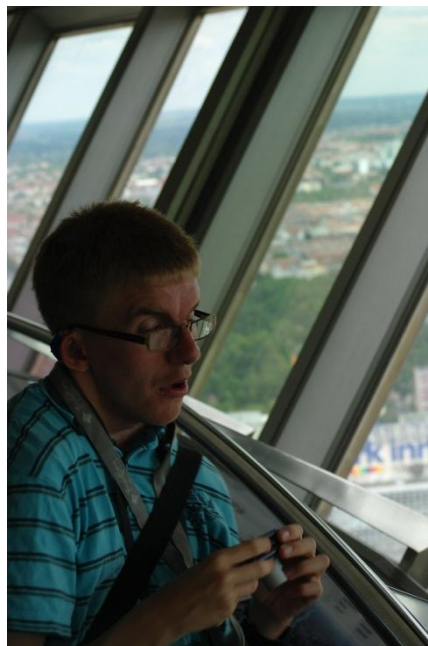
Ha, ha!

Na het ontbijt gaan we naar het dakterras op de 9e etage om van boven de route te bekijken: we gaan naar de Reichstag met glazen koepel lopen en nemen vandaar de U-Bahn naar Alexanderplatz, waar je vanaf hier de tv-toren al ziet. Sjoerd is enthousiast dat we daar in gaan.

Zo gezegd, zo gedaan. Het is zondag, dus rustig rondom de Reichstag. Bij de tv-toren echter niet: we kopen een kaartje, maar mogen er pas over een half uur in. Ondertussen lopen we een rondje en kijken naar een breakdancer op het plein.

De lift in de tv-toren gaat in 40 seconden 203m omhoog. Dat is 6 m/s oftewel 21 km/uur. Boven kunnen we helemaal rondlopen en zien we in de verte het Hauptbahnhof en ons hotel. Ook zien we precies hoe een wielervedstrijd zich door de stad slingert.

Weer beneden lopen we naar het plein waar een Afrikaans festival plaatsvindt. Overall kraampjes met exotisch eten, spulletjes en er treedt een Afrikaanse band op. We kiezen Surinaams. Vanaf ons bankje hebben we uitzicht op de hoge glazen wand van het Park Inn Hotel. Vanaf het dak van het hotel vindt er bungeejumping plaats. Eng hoor.

We pakken de S-Bahn naar Jannickbrücke, maar daar vertrekken alleen boottochten van 3,5 uur. Da's te lang. Dan door naar het Ostbahnhof, vanwaar we langs De beschilderde Muur gaan lopen, East Side Gallery genaamd: aan de ene kant mag nog geschilderd worden, de schilderijen aan de andere kant zijn beschermd. Hier zien we ook de bekende schildering van het Trabantje door De Muur.

Opeens vliegt een helikopter over en komen er heel veel motoragenten langs. Daar komen de wielrenners aan: twee op kop en 1 minuut later volgt het peloton. Zoef, zo voorbij. Pascal volgt ook de Tour en vindt het prachtig.

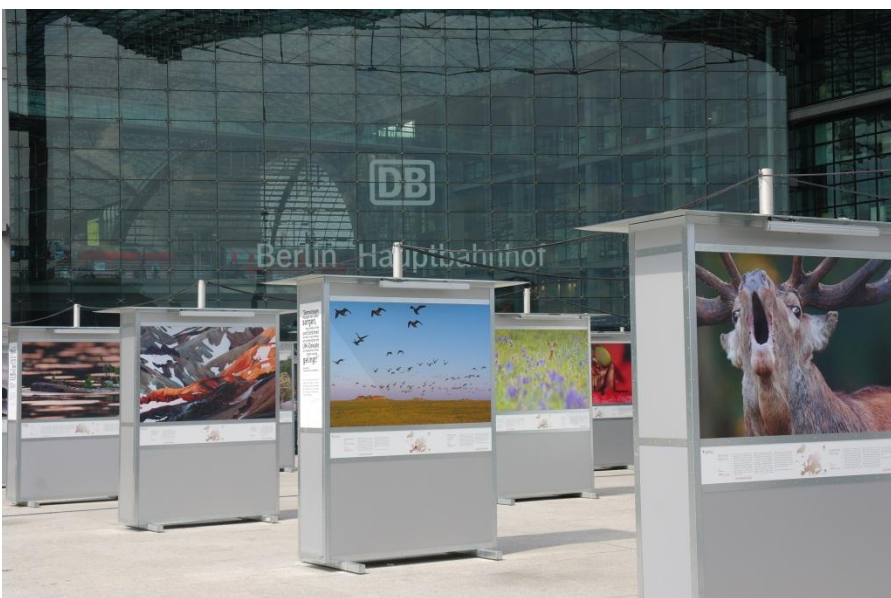
Halverwege De Muur is een opening naar een strandje aan de rivier De Spree met lig- en loungestoelen. Effe legge met een drankje en kijken naar de toeristenboten die over de Spree varen. En een politieboot. We zijn inmiddels van de kaart van Irene afgelopen, dus lopen op goed geluk door naar het volgende metrostation en nemen de S-Bahn naar huis.

Een uurtje niksen en dan 1 halte verder, Friedrichstrasse, zit een fantastisch steakhouse bijna onder de spoorbrug. Op het terras in het avondzonnetje zien we van alles langskomen: Amerikaanse sleeën, Porsches, brandweerwagens en nog veel meer. Eerst krijgen we de salade en als die op is de steak met frites. Deze smaakt heel goed.

Dan lopen we verder naar de Oranienburgstrasse voor een afzakkertje. Eerst loopt Irene weer eens de verkeerde kant op. Sjoerd verliest een klein blauw stukje van zijn hoorapparaat, maar Irene vindt het 10m verder weer terug. Bij een bar, waar natuurlijk de onvermijdelijke tv aanstaat, nemen we een drankje. De wedstrijd Ierland-Kroatië is op met een Nederlandse scheidsrechter. Irene is voor de scheids, maar dat kan natuurlijk niet.

Al gauw zien we een opvallende ‘dame’ in een wit leren pakje met print van Amerikaanse vlag en met ultrakort rokje en hoge laarzen op de stoep staan. En daarna nog één in een strakke broek met tijgerprint. Ooh, is het zo’n buurt! Dan is het echt tijd om naar huis te gaan!

Voor het Hauptbahnhof is een expositie van prachtige Europese dierenfoto's op grote panelen die 's avonds verlicht zijn. We lopen er even doorheen. Pascal zoekt en vindt meteen de Nederlandse foto's.

Bedtijd. Alhoewel... Tegen middernacht klopt Sjoerd op de deur van Irene dat hij het hele blauwe stuk van zijn hoorapparaat kwijt is. Het is onder de kast gevallen. Irene pakt haar zaklamp maar kan echt niks vinden. Morgen wellicht met de schoonmakers.

Maandag 11 juni 2012

Met de hulp van het hoofd van de schoonmakers zet Irene de kamer op zijn kop, maar het hoorapparaat wordt niet gevonden. Het komt vast nog wel tevoorschijn, maar niet nu. Er zit een grote groep doven in het hotel die gebarentaal gebruiken. Lekker rustig. Sjoerd noemt ze “Die dove Deutsche kwartel”, maar vandaag is hij “Der Niederländische dove kwartel!”

Waarschijnlijk is dit de laatste echt stralende dag, dus vandaag gaan we naar ‘buiten’, naar Potsdam. Na een half uurtje in de S-Bahn komen we in Potsdam aan. Via een pleintje waar ze oude gebouwen aan het restaureren zijn, gaan we op zoek naar de Hollandse wijk. Dat kost wat moeite dus eerst maar koffie. Er komen heel wat bussen en trams langs, dus Sjoerd heeft genoeg te fotograferen. Dan vinden we eindelijk de Hollandse straat, maar bij ons zijn de huizen toch mooier. We lopen door naar de Russische wijk, waar prachtig bewerkte Russische huizen staan.

Vandaar lopen we naar Slot Sanssouci. Da's verder dan gedacht. Het mooie slot ligt aan een prachtig park, maar blijkt helaas vandaag gesloten. Gezien de drukte wisten meer mensen dit niet. We pakken de bus terug naar het station van Potsdam, kopen een broodje en eten dat op in de metro terug naar huis. Irene belooft dat we thuis nog iets leuks gaan doen: of een stadstour met de bus of een rondvaart met de boot. Ruud kiest meteen voor de boot, want die stopt nergens.

Als we echter vanuit het hotel naar de boot willen, is Sjoerd nergens te bekennen. Hij zit ergens in het hotel, maar waar? Uiteindelijk laten we een berichtje achter bij de receptie dat we over een uurtje terug zijn en maken een mooi boottochtje door hartje Berlijn.

Terug vinden we Sjoerd in de lobby. Hij heeft op het dak foto's genomen van alle bussen die langskwamen en zich prima geamuseerd. Gelukkig.

Irene vraagt wat we vanavond willen eten. Ruud pakt haar gidsje en wijst op het hoofdstuk Wereldkeuken –Indiaas. Ja, ja, da's in dezelfde straat als die bar gisteravond.... Maar wel in een ander gedeelte, wat chiquer. De grote open zaak heeft gelukkig terrasverwarming en heerlijke curries en kip tandoori. Iedereen

smult. Ruud, onze kok, zegt: "Weet je wat ook lekker is? Spaanse pepertjes door de sla!". Na het gratis afzakkertje wodka-mango heeft Sjoerd moeite met het woord 'articuleren'... Maar verder staat zijn tong niet stil.

Omdat we ons vandaag van alles hebben afgevraagd, haalt Irene in het hotel de laptop tevoorschijn en gaan we alles opzoeken met Google: waar start de Tour de France dit jaar (Luik), wie heeft wanneer het Songfestival gewonnen? We hebben toeristen met een witte vlag met 2 rode strepen gezien, volgens Sjoerd de Engelse vlag. En hij heeft gelijk! Dan kijken we naar het weer in Nederland. Eerst Etten-Leur voor Pascal: oei, dikke onweersbuien. Dan Zeewolde voor Sjoerd. Hetzelfde. Nou dan zal het in Hoofddorp voor Ruud wel niet beter zijn, Inderdaad, vette regen. Zitten wij stukken beter!

Pascal vindt het jammer dat er geen pooltafel in het hotel is. Irene vraagt het na bij de receptie en die blijkt er wel te zijn: die zit namelijk 's morgens onder het ontbijtbuffet! Alleen is er niemand om mee te poolen. Nou, Irene wil het morgen wel proberen.

Dinsdag 12 juni 2012

Gisteravond zijn diverse schoolreisjes in het hotel gekomen, dus het is een enorme herrie in het hotel. Gelukkig ook veel gebarentaal, anders was het nog erger. Pascal zit al vroeg beneden, Ruud volgt wat later.

Als Sjoerd eindelijk boven water is, is het al rustiger en hij laat trots zien dat ie zijn hoorapparaat gevonden heeft. In zijn toiletta's! Hebben we daarvoor de hele kamer op zijn op gezet! Maar fijn dat ie weer terecht is. De spreuk van Sjoerd van vandaag is: "Als du von die Treppe fallst, bist du kauw benete." Die spreuk blijkt later waarheid te worden.....

Vanmorgen vroeg heeft het geregend, maar nu ziet het weer er goed uit. Wel regenjassen mee. We gaan met de S-Bahn naar Hackescher Markt en lopen vandaar het Mueseum Eiland op met de mooie oude grote gebouwen en de Dom. Ruud, Pascal en Irene gaan de Dom in, Sjoerd wil buiten blijven, bussen fotograferen. De Dom is rijk versierd en Pascal steekt een kaarsje op.

We blijken ook helemaal naar boven te kunnen, dus dat doen we. Mooi uitzicht over de stad, hoewel Pascal in de telescoop meteen een wapen voor een actiefilm ziet.

Beneden vinden we Sjoerd weer en lopen we naar het DDR-museum. Daar is een terrasje aan het water in het zonnetje. Irene gaat cola halen, maar struikelt op het trapje van 4 treden met 2 glazen cola in haar handen. Sjoerd krijgt gelijk met zijn spreuk! De glazen zijn heel, alleen haar knieën doen zeer. De hele dag loopt ze een beetje moeilijk.

Zo aan het water met de rondvaartboten en op de achtergrond de Dom vindt Sjoerd het net de Seine in Parijs. We hebben op deze manier al heel veel vakanties gehad deze vakantie: Spaans, Frans, Indiaas en ook nog Duits!

In het DDR museum is toch wel het leukst de 2 auto's: 1 lange, grote Volvo met cement in de deuren voor de ministers en 1 Trabantje. In allebei mogen we zitten. Pascal voelt zich helemaal thuis achter het stuur.

We lopen vervolgens de hele Unter den Linden af tot de Brandenburger Tor. Helaas wordt er heel veel gewerkt aan de weg en aan de gebouwen.

Met de U-Bahn gaan we naar Savigny Platz waar we eindelijk gaan lunchen. Een wat chiquere lunch, bijna diner deze keer. Maar we moeten ook energie opdoen voor de Kurfürstendamm: de bekende winkelstraat van Berlijn waar we gaan rondsjuwen tot al onze tassen vol zijn.

Pascal duikt meteen de drogist in om even goedkoop wat in te slaan, want Duitsland is stukken goedkoper dan Nederland. Het werkt aanstekelijk, want Irene en Ruud volgen ook. Sjoerd heeft een oog voor knuffels en beren en vindt een beer groter dan hijzelf en zelfs een Trabantje vol met knuffels. Wat een paradijs. Hij kiest een zachte mol.

Pascal koopt nog een stoere zonnebril, een zogenaamde pilotenbril. Ruud koopt een souvenir voor zijn begeleidster Miep: een heel mooi lief beeldje van 2 engeltjes en een hartje. Door alle souvenirshops onderweg, zijn we al bijna klaar als we bij het grootste warenhuis van het Europese vasteland aankomen: KadeWe. Ook het eindstation, want het is wel vermoeiend dat winkelen. We kopen nog wat

kaarten voor Ruud, en Sjoerd vindt nog een knuffel voor een nichtje die hij mooi laat inpakken. En dan heel snel de metro in naar huis waar we een uurtje pitten.

Om 19.00 gaan we naar Kreuzberg, een beetje alternatieve wijk, waar we in een heel oud café uit 1908, Henne genaamd, Duits eten: worstjes, halve haan, krautsalat en aardappelsalade. We zitten aan de bar, onze favoriete plek, net als bij het ontbijt. Sommige biertjes worden in een ½ liter pul getapt en Sjoerd wil ook wel.

Ruud wil graag een Henne glas kopen. Normaliter doen ze dat niet, maar ze willen er wel 1 verkopen. Ruud heeft mazzel. We lopen door de wijk met heel veel kleine barretjes en mensen die in deuropeningen zitten of gewoon op de stoep hun drankje drinken. Inderdaad een alternatieve wijk.

Thuis drinken we nog wat en Irene heeft kaarten gevonden, zodat we kunnen pesten. De 1e ronde wint Ruud en Irene wordt laatste. Ze wil revanche en de 2e ronde wint ze. Het is 0.00 uur. Bedtijd.

Woensdag 13 juni 2012

De krant de Berliner Morgenpost is half oranje. Vanavond is dé wedstrijd Nederland-Duitsland. Maar da's vanavond. Uitgeslapen kunnen we in een heerlijk rustige ontbijtzaal zitten. Pascal en Irene zitten als eerste aan de vertrouwde ontbijtbar. Er is een cameraploeg aan het werk die de camera recht op onze bar heeft gericht. Zouden we in het promotiefilmpje van het hotel komen? Als iedereen gegeten heeft, gaan we naar het laatste wat je gezien moet hebben in Berlijn: Checkpoint Charlie. En dat vinden meer mensen, want het is hartstikke druk.

Foto's geven aan hoe het geweest is, erg indrukwekkend. Daarna gaan we het Mauermuseum in. Dat gaat niet alleen over de Muur, maar over de hele Koude Oorlog. Heel veel foto's en filmpjes en Irene legt af en toe wat uit. Iedereen is zeer geïnteresseerd. Pascal vindt dat je wel heel creatief moet zijn om door de Muur te ontsnappen. Sjoerd, geïnspireerd door het vele Russisch zegt tegen Irene: "Als jij Russisch was geweest, had jij Irena von Horrikova geheten!" Ook Ruud weet veel van de geschiedenis. Hij zegt: "Mensen vragen altijd

aan mij, hoe weet jij dat toch Ruud? En dan zeg ik: Je hebt toch geschiedenisles gehad? Nou dan." Na afloop drinken we wat op een stadstrandje om de hoek en liggen we in strandstoelen.

Pascal wil eindelijk op de foto met zijn stoere zonnebril. En dan Sjoerd natuurlijk ook.

Daarna lopen we door naar het Currywurst Museum. Het wat?? Ja, echt, het Currywurst Museum. De currywurst is in 1949 in Berlijn ontstaan en er is veel over te vertellen, mee te spelen en vooral te laten ruiken en proeven. We mogen verschillende proeven.

We nemen er nog 2 en gaan dan met de metro naar Potsdamer Platz waar hele moderne, hoge kantoorgebouwen staan. En één daarvan heeft de snelste lift van Europa! Hij gaat 8,5 m/sec, 30 km/uur! Je voelt het wel in je oren, net als in een vliegtuig. Boven kunnen we rondlopen en hebben we mooi uitzicht op het futuristische Sony Center. Daar lopen we ook nog even naar binnen en dan zijn we zo moe dat we lekker naar huis gaan.

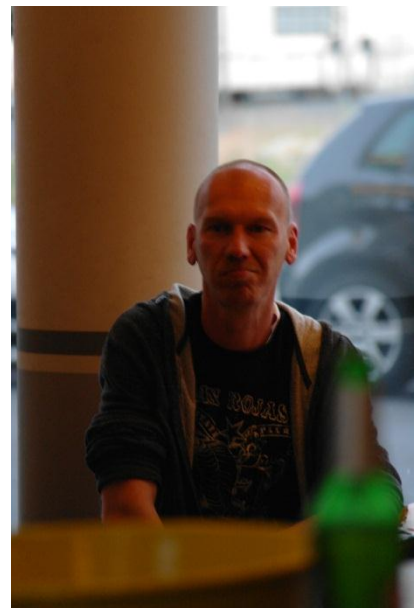
Daar hebben we 2 uurtjes voor onszelf. Bij voetbal hoort of eten uit de snackbar of de Chinees. Irene heeft een Chinees uitgezocht, COA, toevallig weer op Potsdamer Platz. Mooi groot en veel keus. Ruud is helemaal weg van de open keuken.

We eten eerst saté en dan Thais. Irene eet met stokjes en voelt zich helemaal Chinees. Sommigen nemen nog bijzonder ijs na: groene thee-ijs en mango-peper-ijs. Lekker.

Onderweg naar huis zien we al heel veel zwart-rood-geel, de kleuren van de Deutsche Mannschaft. Mannschaft is het favoriete woord van Pascal deze vakantie, ná Becks (bier).

Nog even wat chips inslaan en we zijn er klaar voor. In het hotel waar het rustig is kunnen we weer op dezelfde plek tv kijken. Ruud gelooft dat Duitsland gaat winnen en heeft geen oranje. Pascal wel, Irene ook en Sjoerd heeft het geweldige shirt van de brullende leeuw. Irene heeft voor iedereen een oranje hoedje. De barman blijkt Nederlands en leent het hoedje van Ruud.

Helaas brult de leeuw niet zo vaak en winnen we niet. Sjoerd grijpt zijn kans om elke Duitser te “congratuleren” en de vrouwen te kussen.

Donderdag 14 juni 2012

Na een paar drukke dagen in de stad en ons hoofd vol indrukken, wordt het tijd voor een dagje natuur. Waarom iedereen daarom moet lachen is Irene een raadsel.....

Om afscheid te nemen van Berlijn gaan we nog 1 keer dwars door de stad, maar dan in een dubbeldekker bus. Pascal stormt meteen naar boven en we kunnen helemaal vooraan zitten. Dag Berlijn!

Het eindpunt van de bus is de dierentuin, de Zoo van Berlijn.

We zien de ijsberen, heel veel exotische vogels en nemen als lunch koffie met gebak. Sjoerd heeft de hele week al gezegd dat hij in de dierentuin 2 knuffels gaat kopen: één voor zichzelf en één voor zijn vriendinnetje. Hij koopt voor zichzelf een beer en voor haar een stinkdier. Irene vindt dat dat niet kan: wie geeft zijn vriendinnetje nou een stinkdier? De beer dan. Maar als ze geen cadeaupapier hebben, wil Sjoerd de beer toch wel heel graag zelf houden.

We zien hoe de gorilla's gevoerd worden en hoe ze zand naar ons gooien. Daarna de leeuwen en de tijgers en ten slotte het Aquarium met de prachtige vissen, haaitjes en slangen.

Als we weer thuis zijn, pakken we onze koffers vast in. Dan pakken we voor de laatste keer de S-Bahn naar de Hackescher Markt. Onder rode parasols van restaurant Rocco nuttigen we ons laatste diner in Berlijn: Pascal en Irene gaan voor de vis, Ruud weer voor de penne à l'arrabiata en Sjoerd stort zich op een cheeseburger XXL. Op tv zien we Italië-Kroatië 1-1 worden.

Als Irene even binnen naar de wc gaat, vraagt Ruud aan de ober of hij het grote bierglas mag hebben. En dat mag! Als Irene weer terug is, is haar conclusie dat ze niet meer nodig is: die jongens regelen alles zelf wel!

Op het station koopt Pascal nog 2 Trabantjes. Nou ja, speelgoedautootjes natuurlijk. En we slaan vast drinken in voor de treinreis morgen. Thuis kijken we nog voetbal aan de bar, Pascal lievelingsplek. Het is Spanje tegen Ierland. Irene is voor Ierland, de rest voor Spanje. Spanje wint met 4-0.

Vrijdag 15 juni 2012

Irene wekt iedereen om 7.30, zodat we ruime de tijd hebben. De trein naar huis vertrekt pas over 3 uur. Gelukkig, want Sjoerd die de hele week 1 broodje kaas als ontbijt heeft gegeten, besluit uitgerekend vandaag uitgebreid te gaan ontbijten. En Ruud wil vlak voor vertrek toch nog even van spijkerbroek wisselen. Gelukkig blijft Pascal Pascal. We zitten nog even op de trappen buiten van het laatste zonnetje te genieten en gaan dan naar het station. Daar kopen we onze broodjes voor de lunch. Op het perron hoeven we niet lang te wachten.

De koffers in de rekken en daar zitten we dan, 2 aan 2 achter elkaar. We rijden achteruit, maar gelukkig heeft niemand daar last van. Sjoerd meldt dat er een ICE langsrijdt. "Sjoerd, dat ga je toch hopelijk niet vandaag 100 keer zeggen!?" Al snel verlaten we Berlijn en zien we weer het windmolenpark. In Wolfsburg rijden we langs de Volkswagenfabrieken en Hannover levert gelukkig geen vertraging op. Wel heel veel schoolklassen die een plekje zoeken. We gaan een beetje de verkeerde kant op, want de zon verdwijnt achter donkere, grijze wolken en we hebben af en toe zelfs regen. We willen terug!! We vinden allemaal dat de terugweg veel sneller gaat dan de heenweg. Voor we het weten zijn we in Bad Bentheim waar de locomotief gewisseld wordt: Sjoerd stormt naar voren om foto's te maken en Ruud gaat gauw de trein uit omdat hij hier 10 minuten heeft om een sigaretje te roken. "Jongens, als je klaar bent, spring in die trein, ongeacht waar je staat!" Pascal blijft voor de zekerheid maar binnen. We drukken van buiten onze gezichten plat tegen het raam en laten hem flink schrikken ;-)

Keurig op tijd, 15,41, komen we in Deventer aan. Degene die Ruud ophaalt komt 10 minuten later aan en maakt nog even een groepsfoto van ons. Ze komt helemaal uit het westen van het land en vertelt dat het richting oosten steeds beter werd. Nou, wij vonden dat het steeds slechter werd! Precies gelijk vertrekken onze treinen: Ruud richting Amersfoort, wij richting Arnhem. Iedereen is een beetje stil.

In Arnhem staat Sjoerd zijn vader al op het perron en de chauffeur van Pascal treffen we beneden in de hal. Pascal laat meteen zijn gekochte Trabantjes zien.

Het is mooi geweest, iedereen is weer in vertrouwde handen op weg naar huis. Met hele mooi herinneringen.

Auf Wienerschnitzel !!!
Auf Wienerschnitzel !!!